

У име Оца и Сина и Светога Духа

Ево нас, браћо и сестре, пред великим празницима који долазе наредне недеље која се зове Велика или Страсна недеља, а која се завршава Васкрсењем Христовим.

Али Господ наш Исус Христос пре свога страдања и Васкрсења учинио је на данашњи дан једно велико, до тада не бивало, чудо у историји рода људскога. Поред неколико васкрсења која је учинио за време Своје проповеди трогодишње - Јаирову кћер, сина наинске удовице, он је на данашњи дан васкрсао и Свога пријатеља, Четвородневнога Лазара. Зове се Четвородневни зато што је четири дана лежао у гробу мртав, али на позив Господа Христа: „Лазаре, изађи напоље!“, он је устао, изашао, и тиме је Господ, уствари, као што каже данашњи тропар, пре општега Васкрсења показао и утврдио веру у Васкрсење, у опште Васкрсење тиме што је васкрсао овога мртваца који је, по сведочанству његове сестре Марте, почео да се распада и да заудара. То је сила Господња учинила, браћо и сестре, да би утврдила и тадашњи народ и Његове ученике, који ће га за неки дан видети изруганог, поруганог, шибаног, распетога на крсту, да се не би поколебали и отпали од Њега - Господ их је утврђивао Својим знацима и чудесима и подучавао Својим речима.

Као што је рекао и тужној сестри Марти, а затим и Марији, када су се оне пожалиле Њему: „Да си Ти био овде, Господе, наш брат не би умро“, а Он их теши, каже: „Ваш брат ће устати. Он ће васкрснути“. Не знају сестре о чему говори њихов пријатељ и учитељ, па каже Марта: „Знам да ће устати, али у последњи дан, у дан Општега Васкрсења“. Тада Господ појашњава и говори: „Ја сам Васкрсење и Живот. Ко верује у мене, ако и умре - живеће, и васкрснућу га у последњи дан“. И рекао је: „Ако имаш веру, видећеш силу Божију“.

И заиста, када је упитао Марију: „А где сте га ставили, где сте га сахранили?“, она је уплакана и тужна рекала: „Дођи да видиш“. Са њом су били многи Јевреји који су дошли да теше ове две уцвељене сестре за њиховим братом, и они су Га одвели у Витанију, тамо где је био сахрањен Лазар, пријатељ Његов. А био је сахрањен у једној пећини, и на врата пећине је био наваљен један велики камен. Када

је дошао до гроба, Господ је наредио: „Склоните овај камен“. Могао је то Господ и Својом речју да учини, али је хтео да покаже да тамо где људи могу нешто да учине не треба тражити чудо Божије. Када су покушали да склоне камен, тада је Марта узвикнула: „Господе, већ заудара, већ смрди, немој то чинити“.

Али, на Његову реч камен је склоњен и тада је Господ помолио се Оцу Своме Небескоме: „Оче, благодарим ти што нисам био овде кад је Лазар умро“. И онда се обраћа мртвацу као живоме човеку, са заповешћу: „Лазаре, изађи напоље“. И мртвац излази из гроба увијен у платно, у плаштаницу, као што је био обичај да се сахрањује. И Господ наређује присутнима: „Одвежите га, скините му те убрусе, то платно са њега и пустите га да иде“. И то су учинили, и тада многи од народа који су били дошли ту, који су присуствовали овоме дивноме чуду, они су поверовали у Господа Христа и захваљујући томе чуду и томе што је народ видео и доживео, сутрадан када је Господ свечано улазио у Јерусалим, народ Га је дочекао са клицањем: „Осана! Благословен који иде у име Господње, Цар Израиљев!“

Али, после тог свечаног доласка и уласка у Јерусалим, уследио је Његов пут страдања, пут на Голготу, пут на распеће, а иза њега и Његово Славно Васкрсење. То су ти празници, браћо и сестре, који долазе у наредној седмици и уз које ћемо ми пратити Господа нашега на томе Његовом страдалном путу, као што смо Га пратили и до сада у нашем животу.

Ево, и ова овде катакомба посвећена Преподобном Јустину Ђелијском говори о вери нашој у Васкрслога Господа, у Његово Васкрсење, и ми верујемо да ће Његова сила која је чинила чуда, која је васкрсла Лазара, да ће и нас очувати и сачувати у Вери Правој, у исповедању Православне Вере, на томе путу Светога Саве, Светога Николаја Жичког и Лелићког и Јустина Ђелијског.

Нека би Господ њиховим молитвама и молитвама Четвородневног Лазара, пријатеља Његовога, нека би и нама дао снаге да издржимо све невоље, сва страдања, сва прогонства. Све што људи намисле да нам зло чине не треба се плашити, јер је Господ са нама, као што је

био и са светим ученицима који су животом и крвљу сведочили праву веру.

Нека је срећан и Богом благословен данашњи свети празник.

Нек је благословено и ово свето место које ће, ако Бог да, прерасти у прави велики манастир и постати царска лавра овде, на домак Београда, где ћемо се сви окупљати за сва будућа времена, да бисмо Господа славили и благодат Његову примали кроз Свете Тајне и Свете Врлине.

Нека Господ благослови све вас који сте дошли овде, који се са нама молите и који нас пратите на нашем крстоносном путу. Амин.